

Tafseer af Ayah nr. 11 i Surah al-Ra'd

Bismillahir Rahmanir Raheem

Allah ﷻ siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

”Allah vil ikke ændre, hvad der er i en *Qawm*, indtil de ændrer, hvad der er i deres indre.” [MOQ. al-Ra'd 13:11]

Indledning

Mange blandt de oprigtige, og tilsyneladende blandt de hykleriske muslimer, bruger denne *Ayah* i et forsøg på at begrunde, at man ikke arbejder for *Khilafah* via oprejsningen (*Nabdab*) af *Ummah* på en kollektiv måde. Derimod påstår de, man først skal fuldende, hvad man har i sit indre, og så derefter kigge på samfundets lidelser. Altså fremhæver de individets fuldendelse og rensning, og nævner, at Allah ﷻ har sagt, at Han ﷻ ikke vil ændre folks situation, indtil de først ændrer, hvad de har i deres indre.

Uden at forklejnede vigtigheden af *Tazkiyyat ul-Nafs* (rensning af en selv), er det dog alligevel nødvendigt at udslette ovenstående fejlagtige forståelse; især idéen om, at man via *Tazkiyyah* alene, kan oprejse *Ummah*.

Faktisk kunne denne fordrejede fortolkning af Allahs ﷻ ophøjede ord ikke være fjernere fra sandheden, og følgende *Tafseer* af denne *Ayah* vil forklare dens sande mening, ved at nedbryde det arabiske ord for ord, med det formål, at fremlægge den islamiske *Da'wahs* kollektive natur.

Samtidig vil denne *Tafseer* modbevise den sekulære fortolkning af dem, som er blevet smittet med den vestlige individualisme.

Denne Ayahs Karakter

Pågældende *Ayah* er *Ikhbariyyah* (informerende); derfor informerer den om, hvornår Allah ﷻ vil ændre et folks situation. Den kommer ikke med en detaljeret oprejsningsmetode, og det skal den heller ikke bruges til i denne sammenhæng, idet ingen retslærd har brugt den *Ayah* til dette formål før. Imam ul-Qurtubi sagde i sin *Tafseer* med titlen, '*Al-Jami'u li Ahkam il-Qur'an*', at "*AkbarAllahu*" (dvs. 'Allah ﷻ informerer') nødvendiggør, at det er en informativ *Ayah* (*Akbarah* er det udsagnsord, som adjektivet *Ikhbariyyah*, er blevet udledt fra), fordi den informerer os om Allahs ﷻ (natur)lov angående ændring.

Over Hvem Sker Ændringen?

Det omtalte udsagnsord (*Fi'l*) er ændringen, og anstifteren (*Faa'il*) af denne ændring, er Allah ﷻ.

- Hvad er udsagnsordets genstand?
- Hvem vil Allah ﷻ ændre?

Han ﷻ sagde, "... *Ma Biqanmin*..." hvilket betyder: "(Allah vil ikke ændre) hvad end der findes i enhver *Qawm*." Det er tydeligt, at ændringen vil forekomme over denne *Qawm*. Hvad er betydningen af ordet *Qawm*, og hvad er ændringens karakter? Ordet *Ma'* er generelt (*Ma' al-Umoom*); altså gælder det alt hvad der findes i denne *Qawm*. Desuden er ordet *Qawm* i en *Mutlaq* (ubegrænset) form, altså gælder det endda også en *Kafir Qawm*. Derfor er meningen, at Allah ﷻ ikke vil ændre, hvad end der er i enhver *Qawm*...

Vær opmærksom på, at ordet *Qawm* er blevet anvendt, og dette betyder, at det drejer sig om en kollektiv ændring i samfundet, og ikke en individuel ændring. Fordi *Qawm* i det arabiske sprog betyder en nation eller *Sha'ab* (folkeslag), og det kan også betyde *Ummah*.

Dette betyder dog ikke et individ eller endda en samling af individer. *Fard* eller *Shakhs* refererer henholdsvis til individet eller personen, og *Afraad* eller *Shakhsiyyaat* er deres flertal, og det betyder en samling af individer, eller mennesker. Disse ord kan bruges til at fremme arbejdet for en individuel reform.

Men Allah ﷻ brugte ikke disse ord i denne *Ayah*; derimod brugte Han ﷻ ordet *Qawm*, som betyder en nation eller Ummah. Og nation har en bestemt bibetydning. Det betyder en gruppe, eller en samling af mennesker, men mere end det, for ellers er det kun *Afraad*.

Forskellen er, at dette kollektiv, kendt som en *Qawm*, er bundet på basis af en fælles identitet, som har en vis form for fælles forenende styrke, hvilket er derfor, det også kan bruges til at beskrive en nation, som er forenet på basis af en bestemt race; derfor ordet *Qawmiyyah* (nationalisme). Men her er det ikke begrænset til etniske grupper, idet muslimerne er inkluderet i selve betydningen. Derudover er det heller ikke begrænset til ideologiske samfund.

Ordet Ummah ville være bedre at bruge her, idet etniske grupper ikke nødvendigvis er ideologiske, men de betegnes også som en *Qawm*.

Sådan bruges ordet *Qawm* på en løs måde i denne *Ayah*; det omfatter enhver nation; ikke nødvendigvis langs racemæssige eller ideologiske linier; og ordets form er *Mutlaq* (ubegrænset), og dette gælder alle kollektive menneskegrupperinger.

Dette er hvad ordet *Qawm* betyder på arabisk. Ud fra dette er det tydeligt, at den mening som adopteres af visse personer, at Allah ﷻ aldrig vil ændre individernes situation, medmindre de hver især ændrer hvad han har i sit indre, i virkeligheden er en fordrejet mening, og ikke Allahs ﷻ mening.

Shakhs (person) er ikke blevet nævnt, og heller ikke *Nas* (mennesker) eller *Afraad* (individer). Hvis det var blevet nævnt, så ville protagonisterne for sådan en fejltagelse måske have haft et argument, fordi en samling af individer i sig selv ikke er nok til at antyde kollektivt arbejde. Så ville de måske være i stand til at argumentere for, at enhver person først og fremmest skal rette sig selv, og derefter overbevise de andre om at ændre sig, indtil de bliver mange i antal, og kan gå omkring, og ændre andre individuelt. Dette stemmer faktisk overens med beskrivelsen af *Afraad* eller *Shakhsiyyaat*, men dette stemmer ikke overens med beskrivelsen af en *Qawm*. Derfor er det tydeligt i denne *Ayah*, at Allah ﷻ omtaler en kollektiv ændring.

Den endelige mening refererer derfor generelt til alt i enhver *Qawm*, både muslimsk eller *Kafir*. At det også kan gælde *Kuffar*, er ganske væsentligt.

Hvad skal denne *Qawm* foretage sig?

Allah ﷻ stipulerer, ”... *Hatta Yughayyiroo...*”, som betyder, ”... medmindre de alle sammen ændrer...”

Ordene er formuleret som en betingelse (*Seeghat ul-Shart*) på grund af ordet *Hatta* (indtil/medmindre). Og dette resulterer i meningen, at ”Allah vil ikke ændre -(dem)- indtil de alle sammen ændrer.” Her vil brugen af denne *Shart* (dvs. betingelse) betyde, at man kan tage imod *Maqboom al-Mukhalafah* (dvs. den modsatte forståelse) af denne *Ayah*, hvormed meningen bliver, at hvis denne *Qawm* ikke ændrer sig kollektivt, vil Allah ﷻ ikke ændre deres situation. Betingelsen for ændringen er, at der skal forekomme en ændring fra denne *Qawm*, hvilket vil sige, at de gør noget, og ikke venter passivt på, at Allah ﷻ skal igangsætte ændringen. Allah ﷻ brugte udsagnsordet ’*Yughayyiroo*’; denne *Qawm* skal gøre noget aktivt, for at blive egnet til ændringen; hvis de ikke gør det, så vil de ikke få den.

Hvad forventes der så af denne *Qawm*, så de kan kvalificere sig til, at Allahs ﷻ ændring forekommer? Er det, at hver eneste individ ændrer sig på egen hånd, og derefter opfordrer alle andre individer til at ændre sig? Nej! Allah ﷻ tiltalte denne *Qawm* med udsagnsordet ’*Yughayyiroo*’, hvilket betyder, ’indtil de ændrer ... ‘

Nationen skal ’*Yughayyiroo*’, eller handle derefter.

Ordet er et aktivt udsagnsord (*Fi'l*) i flertal (*Jam'a*), tredje person (*Ghaa'ib*), og hankøn (*Mudbakkir*), og det er bøjet i nutid (*Mudaari*). Fordi det er et aktivt udsagnsord, for at kvalificere sig til den nævnte betingelse, så skal denne *Qawm* gøre noget, og ikke vente på at noget sker over dem. Så den herskende fatalistiske opfattelse i dag,

som opfordrer folk til at praktisere *Sabr* (tålmodighed) uden handling, mens Allah ﷻ bringer ændring, er tydeligvis fejlagtig. At det er hankøn betyder, at den både inkluderer mænd og kvinder, fordi det maskuline flertal på arabisk hentyder til en blandet gruppe, medmindre andet er antydning. I dette tilfælde er der ingen antydning, så det gælder både mænd og kvinder. At det er i flertal betyder, at alle individer i denne *Qawm* skal gøre noget, og det bekræfter også det faktum, at det er denne *Qawm*, eller et kollektiv, verset henvender sig til. Derfor resulterer hankønsudsagnsordet, som er bøjet i flertal, at betydningen bliver "... indtil de alle, både mænd og kvinder, kollektivt ændrer..."

Altså er det '*Aam* (generelt), og alle personer er pålagt at igangsætte en ændring.

Hvad skal de ændre?

"... *Ma' Bianfusihim*", som betyder, "... hvad end der findes i deres indre..."

I denne del af denne *Ayah* informerer Allah ﷻ os om målet for ændringen: "... *Ma' Bianfusihim*." Ordet *Ma'* er *Ma' al-Umoom*, så igen betyder det, at alt skal ændres i det specificerede mål. Navneordet "*Nafs*" er også blevet anvendt. Dette betyder selvet, og ikke hvad der findes i personens indre på en eller anden åndelig eller mystisk måde. Derimod betyder det bare en selv, ligesom den danske brug af ordene 'sig selv'; som for eksempel når man siger, "*Zayd* gik for sig selv (alene)." Det ville blive oversat til arabisk som, "*Jaa'a Zayd Binafsihi*." *Anfus* er *Nafs* i flertal. Derfor har Allah ﷻ afgjort, at Han ﷻ ikke vil ændre enhver *Qawms* situation, medmindre de alle sammen kollektivt ændrer hvad der findes i deres indre som en nation, ikke som individer, fordi de tiltales som en '*Qawm*', frem for '*Afraad*'. Udsagnsordet kom i flertalsform, derfor henvender det sig ikke til hvert individ alene; faktisk henvender det sig til ethvert individ i nationen, at Allah ﷻ ikke vil ændre deres nation, medmindre de alle igangsætter en ændring i deres indre og i andre.

Hvad er karakteren af denne ændring?

At ordet *Qawm* er i en *Mutlaq* (ubegrænset) form, betyder, at denne *Khabar* (nyhed), som Allah ﷻ har bæret os med, om visdommen bag hvordan Han ﷻ igangsætter ændring i samfund, er universel. Det gælder altså, med andre ord, enhver nation eller befolkningsgruppe. Dette er Allahs ﷻ *Sunnah*. Altså, mine kære brødre, kan man ikke forstå herfra, at muslimer bare skal bede, faste og opfordre hinanden til at have *Taqwa*, og så vil oprejsningen (*Nahdah*) komme. Og dette er fordi *Kuffar* også tiltales af denne *Ayah*, og trods det faktum, at de ikke beder og faster, så har deres nationer gjort fremskridt, og er blevet oprejst (dog på ukorrekt vis). Dermed kan karakteren af den ønskede ændring ikke begrænses til *Ibadaat*, moral, beklædning, *Taqwa*, eller bare at være muslimer. Ordet *Qawm* er *Mutlaq*, og det gælder også for *Kafir* nationerne, eller alt hvad der nogenlunde kan beskrives som en nation. Vi har visselig bevidnet, at *Kuffar* har gjort fremskridt udover os, til den grad at de dominerer os. Dette skete trods det faktum, at disse nationer tog oprøret imod religionen, som deres idealers hjørnestein, adopterede den umoralske praksis som deres grundlovmæssige retfærdighed og er aldrig holdt op med at undertrykke dem Allah ﷻ elsker: muslimerne.

De gjorde visselig store fremskridt, trods alt dette. Derfor kan den nævnte ændring ikke være moralsk, religiøs eller ritualistisk, på trods af hvad nogle måtte påstå; fordi *Kuffar* i dag er de mest umoralske, ateistiske hedninge, som verden nogensinde har bevidnet.

Så hvilken ændring omtales her?

Det skal være en ændringsform, som også er tilgængelig for *Kuffar*. Denne ændring er den ideologiske ændring, den ændring som forekommer i en nation, når de forener sig omkring en fælles ideologi (noget muslimer og *Kuffar* kan gøre). Det drejer sig om at ændre måden, hvorpå de anskuer livet, grundlaget for deres forhold, og deres styresystem. Så da kommunisterne forenede sig omkring Kommunismen, så gjorde de fremskridt. Allah ﷻ ændrede deres situation, til trods for det faktum, at Han ﷻ afskyr dem, der benægter Ham ﷻ og afviser Hans ﷻ *Ayaat* (Tegn). Da europæerne før dem adopterede sekularisme som deres ideologi, ligesom amerikanerne gjorde, da de adskilte sig fra europæerne, så gjorde de alle sammen fremskridt udover alle (kendte) grænser. Allah ﷻ ændrede deres situation og de dominerede os, selvom Han ﷻ elsker os, muslimerne, og afskyr dem, som arrogant benægter Hans ﷻ *Haakimiyyah* (dvs. retten til at styre), sekularisterne. Dette blev alt sammen gjort i overensstemmelse med Allahs ﷻ *Sunnah*. Det er derfor, at når enhver nation ændrer sig, og knyttes omkring et fælles grundlag, så gør den fremskridt.

Men ak, den islamiske Ummah har den bedste ideologi, Islam; alligevel forener den sig ikke omkring den, og den gør den heller ikke til sit grundlag for at løse alle livets problemer. Den ændrer ikke sin *Qawm* (den islamiske Ummah) til at binde sig til den. Den har det bedste styresystem, Khilafah, men den arbejder ikke for det. Altså vil Allah ﷻ ikke ændre dens situation før den selv gør. Hvis man forstår denne *Ayah* på denne måde, vil det betyde at når Ummah vender tilbage til sin ideologi i helhed, baserer sine forhold på dens '*Aqidah* alene, og varetager sine interesser med dens styresystem, først der vil Allah ﷻ oprejse den. Det er ligesom dengang *Kuffar* adopterede en komplet ideologi, og Allah ﷻ lod dem oprejse sig, dog på et falsk grundlag. Ligeledes, hvis den forlod ideologien, så ville den blive degraderet, hvilket den gjorde, og ligesom kommunisterne gjorde da de forlod deres ideologi.

Imam al-Qurtubi, i sin *Tafseer*, '*Jami'u li Ahkaam il-Qur'an*' er meget nøje i sin forklaring, fordi han vidste at en upræcis mening ville fordreje den: "Allah informerede i denne *Ayah*, at Han ikke ændrer hvad end der er i en *Qawm*, indtil ændring finder sted fra dem, om end det er fra dem, eller fra deres varetager (af deres affærer - ledere), eller fra ham, som er (udpeget) fra dem... så denne *Ayahs* mening er ikke, at den kun blev åbenbart angående individuel straf, og at den kun omtaler fremskridtet overfor en synd. I stedet er den blevet åbenbart for også at korrigere andre synder.

Og han sagde (i hadithen): "... der blev spurgt, 'Vil vi blive udslettet, alt imens de retskafne (*Saliboon*) er iblandt os?' Han ﷻ sagde, '**Ja! Hvis korrupsionen forøger sig**.'" [Sahih al-Bukhari og Muslim, via Zaynab bint Jahsh om Ya'jooj og Ma'jooj]

Altså kan I se, kære muslimer, at al-Qurtubi demonstrerer i sin *Tafseer* af denne *Ayah*, at den ikke kun er fokuseret på individer. Hans citation af denne *Hadith* antyder en advarsel om komplet udslettelse af hele samfundet, hvis de lader andre praktisere korrupsionen uden at behandle det, trods det faktum, at de retskafne måske lever iblandt dem. Derfor understøtter denne *Ayah* korrektheden af det arbejde, som udføres af de brødre, som arbejder for at ændre samfundet kollektivt, via deres politiske arbejde, for at bringe Khilafah tilbage.

Efter denne længere forklaring, så kan vi nu nævne den endelige betydning af denne *Ayah*.

Den kan meningsmæssigt oversættes således:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

"Allah vil ikke ændre, hvad der er i enhver nation, indtil de alle kollektivt afstedkommer en ændring i deres indre."

Kære muslimer, lad derfor venligst være med at bruge denne *Ayah* til kun at vedrøre individer alene, for ellers vil Allah ﷻ udspørge jer om det senere.

Wa Barak Allahu feekum